

ἀένναος. Παντοτινὸς/αἰώνιος, everlasting, Ἡράκλειτος 29.2 κλέος ἀένναον θνητῶν. Πρβλ. ἀείζωος, ἀθάνατος, αἰδῖος.

ἀέξειν (τύπ. αὔξειν, συνών. ἐναύξειν). Αὐξάνω, increase, Δημόκριτος 211 σωφροσύνη τὰ τερπνὰ ἀέξει. || **ἀέξεσθαι** (ἀντίθ. φθίνειν). Αὐξάνομαι/ἀναπτύσσομαι, grow, Ἐμπεδοκλῆς 106 πρὸς παρεὸν γὰρ μῆτις ἀέξεταῖ ἀνθρώποισιν.

ἀείρειν. Βλ. αἶρειν.

ἀέριος. Σχετικὸς μετὰ τὸν ἀέρα, aerial, Δημόκριτος 11 c (τίτλ.) Αἰτίαι ἀέριοι.

Ἀετός. Ὁ (ἀστερισμός) Ἀετός, The (constellation) Aquila, Δημόκριτος 14 (DK II 143,11) Ἀετὸς ἐπιτέλλει ἄμα ἡλίῳ.

ἀηδία (ἀντίθ. ἡδονή). Ἀηδία/ἀποστροφή, disgust, Δημόκριτος 71 ἡδοναὶ ἄκαιροι τίκτουσιν ἀηδίᾳς.

ἀηδών. Ἀηδόνι, nightingale, Δημόκριτος 154 κύκνου καὶ ἀηδόνοιο.

ἀήθης. Ἀσυνήθιστος/μὴ ἐθισμένος, unhabitual, Ἐμπεδοκλῆς 22.8 πάντα συγγίνεσθαι ἀήθεα. Πρβλ. ἥθος.

ἀῆναι. Πνέω δυνατὰ/φυσῶ, blow, Ἐμπεδοκλῆς 84.4 ἀνέμων μὲν πνεῦμα διασκιδνᾷσιν ἀέντων.

Ἄηρ (τύπ. ἡήρ). Ἀέρας, air 1. Ὡς τὸ πρωταρχικὸ στοιχεῖο τοῦ κόσμου καὶ τῆς ζωῆς, as the primary element of the universe and of life, Ἀναξιμένης 2 οἶον ἡ ψυχὴ ἡ ἡμετέρα ἀήρ οὔσα συγκρατεῖ ἡμᾶς, καὶ ὅλον τὸν κόσμον πνεῦμα καὶ ἀήρ περιέχει Διογένης 4 ἄνθρωποι γὰρ καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ἀναπνέοντα ζῶει τῷ ἀέρι. καὶ τοῦτο αὐτοῖς ψυχὴ ἐστὶ καὶ νόησις 5 τὸ τὴν νόησιν ἔχον εἶναι ὁ ἀήρ . . . καὶ ὑπὸ τούτου πάντα κυβερνᾷσθαι καὶ πάντων κρατεῖν . . . θεὸς δοκεῖ εἶναι . . . καὶ ἐν παντὶ ἐνεῖναι . . . πολλοὶ τρόποι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς νοήσιός εἰσιν καὶ πάντων τῶν ζώων δὲ ἡ ψυχὴ τὸ αὐτὸ ἐστίν, ἀήρ 2. Ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ πρωταρχικὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, as one of the primary elements of the universe, Ἐμπεδοκλῆς 17.18 πῦρ καὶ